

РЕШЕНИЕ

№ 3415

гр. Варна, 10.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 9 СЪСТАВ, в публично заседание на десети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Насуф Исмаел

при участието на секретаря Илияна Илк. Илиева
като разгледа докладваното от Насуф Исмаел Гражданско дело №
20213110112666 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава тринадесета от ГПК.

Производството е образувано по предявен от покойната П. Н. М., на чието място е конституиран нейният син Н. И. Д. по реда на чл. 227 от ГПК, срещу Г. М. М. конститутивен иск с правно основание чл. 227, ал. 1, б. „в“ от ЗЗД за отмяна на договора за дарение, обективиран в нотариален акт № *, том *, рег. № *, дело № * от * г. по описа на нотариус С. С., вписана в НК под рег. № *, с район на действие РС-Варна, с който покойната ищца е дарила на ответницата 1/4 /една четвърт/ ид. ч. от следния недвижим имот: *Апартамент с кадастрален идентификатор **, съгласно кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. В., Община В., област В., одобрени със заповед * от * г. на ИД на АГКК, последно изменение в КККР е от * г., с адрес в *, с площ 89.33 кв. м., състоящ се от: три стаи, кухня, тоалет, баня, килер, пералня, коридор, два балкона, при съседни самостоятелни обекти с кадастрални идентификатори: на същия етаж - *, *; под обекта - *; над обекта - *, **ведно** с прилежащо *избено помещение* с площ от 3.94 кв. м., както и 1.0508% ид. ч. от общите части на сградата и от правото на строеж върху мястото, брой нива на самостоятелния обект: 1/едно/, стар идентификатор няма, с предназначение: Жилищна сграда – многофамилна, сградата е разположена в ПИ с идентификатор *.

Твърди се в исковата и в последващите уточняващи молби, че покойната ищца и ответницата са живеели в общо жилище, като след смъртта на съпруга на ищцата последната е дарила своите ид. ч. от гореописания недвижим имот в полза на сина си и на ответницата-дъщеря, като си е запазила пожизнено и безвъзмездно правото на ползване, а сделката е била обективирана в горепосочения нотариален акт.

Излага се, че близо от две години ищцата изпадала всеки месец в парични затруднения. Не можела да се справя сама със заплащането на сметки за комунални услуги, като дори е оставала без средства за препитание. Пенсията ѝ не достигала за месечните ѝ разходи, тъй като освен за ток, вода, храна, е плащала и за лекарства. Сочил се, че ищцата-

дарителка от една година е в непрекъснати месечни заеми. Вземала пари от различни приятели, за да плати тока и за да си закупи храна. При получаване на пенсията връщала заемите, но броени дни след това вземала пореден заем. Твърди се, че парите, които синът на дарителката изпращал, били ползвани за погасяване на заемите, но след това дарителката отново мизерствала. Излага се, че всеки месец поне два пъти дарителката е молила дарената-ответница да ѝ даде пари поне за заплащане на комуналните услуги, но последната винаги отказвала с мотив, че няма и че дарителката получава пенсия или да иска от сина си. Поддържа се, че ответницата е започнала да злоупотребява с алкохола, поради което често оставала без работа. Когато пък работила – не предоставяла никакви средства за домакинството.

По същество се моли съдът да уважи предявения конститутивен иск, доколкото ответницата отказвала да даде издръжка на покойната ищца, от която тя се нуждаела приживе.

Претендира се присъждането на сторените по делото съдебно-деловодни разноски.

В законоустановения срок по чл. 131 ал. 1 от ГПК ответницата **НЕ** Е депозирала отговор на исковата молба.

В хода на проведеното открито съдебно заседание ищецът, редовно призован, не се явява, представлява се от адв. К. А., чрез която поддържа предявения иск.

Ответницата, редовно призована за о.с.з., явява се лично и излага, че винаги е поддържала първоначалната ищца финансово.

Съдът, като взе предвид доводите на страните, събрания и приобщен по делото доказателствен материал в съвкупност и поотделно и като съобрази предметните предели на исковото производство, очертани с исковата молба и отговора, на основание чл. 12 и чл. 235, ал. 2 от ГПК, приема за установени следните **фактически положения**:

От представения договор за продажба на недвижим държавен имот по реда на Наредбата за държавните имоти от 05.11.1990 г. /л. 10/ се констатира, че М. Н. М. и П. Н. М. са придобили в режим на СИО собствеността върху недвижим имот, находящ се в *, представляващ апартамент с обща засторена площ от 89.33 кв. м., ведно с прилежащо избено помещение с площ от 3.94 кв. м., както и 1.0508% ид. ч. от общите части на сградата и 1.0508 от правото на строеж върху мястото, срещу продажна цена от 18 492.00 лева.

Видно е от представеното удостоверение за наследници изх. № АУ070385МЛ/12.07.2021 г. /л. 13/, че наследниците на М. Н. М., починал на 24.06.1999 г., са П. Н. М. и Г. М. М..

От ангажирания нотариален акт № *, том *, рег. № *, дело № * от * г., по описа на С. С., нотариус с район на действие РС-Варна, вписана в НК под рег. № * /л. 9/, се констатира, че П. Н. М. е дарила ¼ ид. ч. от процесния апартамент на дъщеря си Г. М. М. и 2/4 ид. ч. от имота е дарила на сина си Н. И. Д.. Дарителката П. Н. М. е запазила за себе си пожизнено и безвъзмездно правото на ползване върху недвижимата вещ.

От представеното удостоверение за наследници изх. № АУ133840МЛ/30.12.2021 г. /л. 71/ е видно, че ищцата П. Н. М. е починала на 27.12.2021 г., като нейни наследници по закон са Н. И. Д. – син и Г. М. М. – дъщеря.

Видно е от служебно извършените справки в НБД „Население“ и НАП /л. 57-л. 58/, че официалната адресна регистрация на ответницата е в *, както и че за периода от 2003 г. до 2021 г. последната периодично е престирала работна сила срещу възнаграждение при различни работодатели.

От представеното удостоверение, издадено от НОИ /л. 93/ е видно, че за периода от 05.05.2000 г. до 27.12.2021 г. П. Н. М. е била регистрирана в пациентската листа на д-р Н. С. К., което е в унисон с приобщената етапна епикриза по делото /л. 96/. От последната е

видно, че П. Н. М. е страдала от хипертонична болест на сърцето. Имала периодични световъртежи. Страдала и от далекогледство и старческа катаракта. Редовно е получавала медикаменти – метостад, норваск, атеростат.

Видно е от ангажираното по делото удостоверение /л. 94/, издадено от ТП на НОИ – гр. В., че за периода от м.01.2020 г. до м.12.2021 г. П. Н. М. е получила пенсии и добавки в общ размер на 9 440.98 лева или средно по 393.37 лева месечно.

По делото са ангажирани и гласни доказателства чрез разпита на свид. Л. М. С.. В показанията си свид. С. сочи, че познава П. и Г. М.. Последните са живеели заедно в процесното жилище. Отношенията им били влошени. П. издържала Г., която работела периодично от време на време за по един месец при различни работодатели, но никога не е подпомагала финансово майка си. Сочи още, че П. е нямала достатъчно средства. Получавала единствено пенсия, която била крайно недостатъчна. Налагало ѝ се да взема всеки месец заеми, за да задоволи базовите си потребности, включително и от свидетелката. Така е било години наред. Единствено синът ѝ е помагал, изпращайки пари от чужбина. Г. с нищо не е помагала на майка си, въпреки отправените покани, дори е упражнявала домашно насилие над последната, за което свидетелства и представеното по делото решение, постановено по гр. д. № 8932 по описа за 2021 г. на РС-Варна /л. 14/.

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните **правни изводи**:

Предявеният конститутивен иск, с който се търси защита на накърнено субективно материално потестативно право на отмяна на договора за дарение от 2002 г., в частта, досежно дарените в полза на ответницата $\frac{1}{4}$ ид. ч. от процесния апартамент, находящ се в *, е с правна квалификация по чл. 227, ал. 1, б. „в“ от ЗЗД.

За да бъде уважена исковата претенция на ищеца, в тежест на последния е да установи по несъмнен начин в условията на пълно и главно доказване кумулативното наличие на всички елементи от фактическия състав на иска, а именно че 1./ дарителката е изпаднала в трайна нужда от издръжка, която тя не може сама да удовлетвори, в това число материалното и здравословно състояние на дарителката; 2./ отправено искане до надареното лице и достигане на поканата до знанието на последното и 3./ отказ на надареното лице да даде поисканата от дарителката издръжка.

В тежест на ответника е да проведе насрещно доказване по горните правнорелевантни факти и да установи своите дилаторни и перемпторни възражения.

Систематичното тълкуване на чл. 227, ал. 1, б. "в" ЗЗД навежда на извода, че правото на дарителя да иска отмяна на дарението възниква, когато е налице обществено укоримо поведение на дарения във висока степен, сходна на степента на укоримост на поведението му в другите, уредени от закона основания за отмяна на дарението – б. „а“ и б. „б“ от цитирания законов текст. Следователно, за да се признае на дарителя правото да иска отмяна на дарението, издаването на издръжка трябва да се прояви в обществено укорима форма и поради това непризнателността да може да се оцени като драстична. Такава високо укорима непризнателност ще има, когато дареният има възможност да даде и осигури издръжка на дарителя си, без да накърнява своите минимални нужди и обичайната издръжка на лицата, на които дължи такава по закон и въпреки това отказва да я даде. При иск за отмяна на дарение на основание чл. 227, ал. 1, б. "в" от ЗЗД не е налице проява на непризнателност, когато дареният не предостави поисканата от дарителя издръжка, от която той трайно се нуждае, ако поради липса на достатъчно средства, с даването на издръжка на дарителя, дареният би поставил себе си и лицата, които е длъжен да издържа по закон, в по-лошо положение от това на дарителя /Тълкувателно решение № 1 от 21.10.2013 г. на ВКС по тълк. д. № 1/2013 г., ОСГК/.

В конкретния случай не се твърди от ответницата-дарена и не се установява от

доказателствената съвкупност по делото, последната да има нормативно установеното задължение по чл. 141 от СК да издържа низходящи и съпруг, чието право на издръжка е с примат пред това на родителите, респективно на дарителката. Т.е., ответницата не е била изправена пред моралния избор да предпочете интереса на своя дарител пред интереса на своите ненавършили пълнолетие деца, пред какъвто избор би се изправил, ако дарителят има нужда и иска издръжка, а дареният няма обективна възможност да я осигури, освен ако пренебрегне интересите на своите низходящи.

Не са наведени твърдения и касателно, това че при даване на издръжката, от която дарителката се нуждае, ответницата би поставила себе си в неблагоприятно положение, доколкото самата тя е в нужда и трудно покрива собствените си потребности. Напротив, в хода на о.с.з. ответницата излага доводи в насока, че винаги е помагала финансово дарителката.

От ангажираните по делото писмени и гласни доказателства чрез разпита на свид. С., на които съдът дава вяра, доколкото са последователни, логични, вътрешно непротиворечиви и във връзка с останалата доказателствена съвкупност, се констатира по несъмнен начин, че дарителката П. Н. М., приживе е изпаднала в трайна нужда от издръжка, доколкото е страдала от хронични заболявания, за които са й били необходими допълнителни средства за лекарства освен тези за храна, облекло, консумативи за ток, вода, телефон, като получаваната от нея пенсия, в месечен размер от 393.37 лева, е била крайно недостатъчна за задоволяване на базовите й потребности, поради което на същата години наред ежесмесечно й се налагало да взема пари на заем от съседите си, тъй като ответницата-дарена, въпреки че живеела с дарителката в едно жилище и макар периодично да е престирала работна сила срещу възнаграждение, е отказвала да даде издръжката, от която се нуждаела дарителката, въпреки отправените до нея покани. Твърденията на ответницата, че е помагала финансово първоначалната ищца са голословни и остават недоказани, доколкото в тяхна подкрепа не са ангажирани никакви доказателства по делото.

Крайният извод на съда е за доказаност на всички елементи от фактическия състав на предявения иск по чл. 227, ал. 1, б. „в“ от ЗЗД, което обуславя уважаването му.

Относно съдебно-деловодните разноски:

При този изход на спора в полза на ищеца на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК следва да се присъдят сторените съдебно-деловодни разноски съразмерно с уважената част от иска, чийто общ размер възлиза на 104.25 лева – държавна такса.

Водим от изложените мотиви, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, на основание чл. 227, ал. 1, б. „в“ от ЗЗД, по предявен конститутивен иск от Н. И. Д., ЕГН *****, конституиран на основание чл. 227 от ГПК на мястото на първоначалната ищца П. Н. М., ЕГН *****, срещу Г. М. М., ЕГН *****, *Договор за дарение от * г.*, обективиран в нотариален акт № *, том *, рег. № *, дело № * от * г. по описа на нотариус С. С., вписана в НК под рег. № *, с район на действие РС-Варна, в частта, в която покойната ищца П. Н. М. е дарила на ответницата Г. М. М. **¼ /една четвърт/ ид. ч.** от следния недвижим имот: **Апартамент с кадастрален идентификатор ***, съгласно кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. В., Община В., област В., одобрени със заповед * от * г. на ИД на АГКК, последно изменение в КККР е от * г., с адрес в *, с площ 89.33 кв. м., състоящ се от: три стаи, кухня, тоалет, баня, килер, пералня, коридор, два балкона, при съседни самостоятелни обекти с кадастрални идентификатори: на същия етаж - *, *; под обекта - *; над обекта - *, **ведно** с прилежащо избено помещение с площ от 3.94 кв. м., както и 1.0508% ид. ч. от общите части на сградата и от правото на

строеж върху мястото, брой нива на самостоятелния обект: 1/едно/, стар идентификатор няма, с предназначение: Жилищна сграда – многофамилна, сградата е разположена в ПИ с идентификатор *

ОСЪЖДА, на основание чл. 78 ал. 1 от ГПК, Г. М. М., ЕГН ***** **ДА ЗАПЛАТИ** в полза на Н. И. Д., ЕГН *****, конституиран на основание чл. 227 от ГПК на мястото на първоначалния ищец П. Н. М., ЕГН ***** сумата в общ размер от **104.25 лева**, представляваща държавна такса.

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд – Варна в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните по арг. от чл. 7, ал. 2 от ГПК.

Съдия при Районен съд – Варна: _____